

Tutkimustoiminnan organisointi ja ohjaus

Keväällä 1970 tutkijoiden ohjaus oli järjestetty siten, että siitä vastuussa oleva tutkija (Molander) toimeenpani viikoittain kahden tai kolmen tutkijan kanssa kahdenkeskisiä "aivoriihiä", joissa puitiin ao. tutkijan mihin tahansa meneillään olevaan tutkimukseen - meriittitutkimukseen, selvitysartikkeliin jne. - liittyviä ongelmia.

Tähän menettelyyn liittyy kuitenkin suuri puutteellisuuksia, joista vakavin lienee se, että ainoastaan tutkijoiden ohjaaja on tietoinen siitä, mitä tutkimuksia kulloinkin on meneillään. Edelleen on puutteena mainittava se, että tähän menettelyyn liittyy eräänlaista tutkijakapasiteetin vajaakäyttöisyyttä, koska muiden samalla alueella toimivien tutkijoiden omaama informaatio jää käyttämättä. Tutkijoiden ohjaajan on lisäksi varsin vaikea lyhyen ajan kuluessa paneutua täydellisesti varsin heterogeeniseen ongelmajoukkoon.

Tosin samaan aikaan oli ainakin teoriassa olemassa suurempia ryhmiä, joissa meneillään olevia tutkimuksia olisi voitu puida. Näistä ainoastaan raharyhmä kokoontui säännöllisesti. Muissa ryhmissä tutkimukset kaikki olivat vasta alullaan, josta syystä säännöllisiä kokouksia ei saatu järjestymään. Tätä ei kuitenkaan voitane pitää riittävänä syynä kokoontumatta jättämiseen.

Tutkimustyön tehokas ohjaus edellyttää nykyisen organisaation muuttamista siten, että tutkijoiden ja tutkimuksen ohjaajan kahdenkeskeiset, kuukausittain tapahtuvat kontaktitilaisuudet säilytetään ennallaan joskin niiden luonnetta muutetaan. Näissä palavereissa puututaan ennenkaikkea tutkimusten yksityiskohtiin ja tutkimukseen liittyviin teknillisiin ratkaisumalleihin. Samalla tutkimuksen ohjaajalla on tilaisuus tarkkailla, että tutkimus edistyy kunkin tutkijan kohdalla aikataulun mukaisesti.

Muissa suhteissa tutkimustoiminnan organisaatio voitaisiin laitoksen nykyisen miehityksen puitteissa toteuttaa seuraavasti: Tutkimuksen yleissuunnittelu tapahtuisi a) laajennetussa reaali-ryhmässä, jota johtaisi tutkimuslaitoksen johtaja sekä b) laajennetussa raharyhmässä, jota johtaisi tutkimuslaitoksen osastopäällikkö. Tutkimuksen ohjaaja osallistuisi näihin kokouksiin, joita olisi syytä järjestää kerran kuukaudessa.

Laajennettu reaali-ryhmä jakaantuisi siten, että siihen kuulisivat

1. Reaali-ryhmä I (kysyntä)

A. Yksityinen kysyntä	Hämäläinen Koskenkylä Pohjola
B. Julkinen talous	Arimo Elonen

2. Reaali-ryhmä II (tuotanto sekä hinnat ja työmarkkinat)

A. Tuotanto	Halttunen
B. Hinnat ja työmarkkinat	Lahtinen Varjonen

Laajennettuun raharyhmään kuuluisivat

3. Raharyhmä (rahamarkkinat)

Kostiainen
Kukkonen T
Puumanen
Salmi

4. Ulkomaankaupparyhmä (vientä, tuonti ja maksutase)

Aurikko
Korpinen
Pekonen
Sukselainen

Tutkimustyöhön liittyvä ideointi ja varsinainen aivoriihi tapahtuisi yksittäisten ryhmien kokouksissa, joita olisi syytä olla viikoittain. Tutkimuksen ohjaaja olisi ensisijaisessa vastuussa tutkimusryhmien toiminnasta, vaikka kullekin ryhmälle määrättäisiin vetäjä. Tutkimustöiden edistyminen ei riippuisi tällöin pelkästään tutkimuksen ohjaajan tuesta ja kannustuksesta vaan kollektiivisen kontrollin aikaansaamasta hiostuksesta.

Informaation leviäminen ei olisi riittävää, ellei aiemmin esitettyjä ryhmiä voida yhdistää jonkinlaisella katto-organisaatiolla. Tällöin tulisi kysymykseen joko kaikkien ryhmien yhteiset säännölliset palaverit taikka uudelleen henkiin herätetyt perjantaikokoukset, joiden sävy olisi mikäli mahdollista entistä enemmän tutkimus- ja tutkijakeskeinen. Tämä merkitsee samalla sitä, että perjantaikokoukset olisivat entistä enemmän työkokouksia luonteeltaan, joissa kokouksissa mieluummin ennalta jaetun paperin pohjalta käsiteltäisiin tutkijoiden ja tutkimustyön kannalta yleensä relevantteja ongelmia.

Nämä kokoukset on syytä erottaa niistä kokouksista, joissa mm. aktuaarikunta on läsnä. Heihin ulottuvan informaation levittäminen käy päinsä järjestämällä esimerkiksi erillisiä kokouksia nimenomaan tätä tarkoitusta varten.

Tutkimustyöhön liittyviä kokouksia toteutettaisiin näin ollen kaikkiaan neljällä tasolla.

Erikseen olisi syytä pohtia miten tutkimuslaitoksen malliprojekti liitetään yllä esitettyyn. Se voitaisiin joko sulauttaa erillisprojektina yleisorganisaation puitteisiin taikka toisena vaihtoehtona voitaisiin perustaa erillinen malliprojekti-ryhmä, joka kokoontuisi säännöllisesti.